

Zavera „Drugovi“: Kako grčka država koristi kućni pritvor za progon anarhista

U svetu koji kriminalizuje ljudske odnose, mi ostajemo drugovi. – prevod banera u zaglavlju slike.

Četiri osobe uhapšene su u antiterorističkoj operaciji sprovedenoj u Atini od 8. do 9. marta 2020. Te osobe se terete za podugačku listu krivičnih dela vezanih za 56 odvojenih napada na institucije države i kapitala. Jedini osnov po kome vlasti tvrde da su sve ove desetine napada povezani su navodna saopštenja u kojima se koristi izraz „drugovi“ – koji je veoma čest i takoreći je deo svakodnevnog govora.

Nakon nedelju dana pritvora, svo četvoro uhapšenih su pušteni pod veoma oštrim uslovima kućnog pritvora. Bez da je suđenje i počelo, optuženi su morali da plate visoke naknade za sudske troškove i da svakih deset dana prijavljuju policiji gde se nalaze; zabranjeno im je da budu u kontaktu jedni sa drugima ili sa drugim „politički aktivnim ljudima“, zabranjeno im je

da napuštaju zemlju, zabranjeno im je da uđu u atinski kvart Egzarhija i zabranjeno im je da učestvuju u bilo kakvim „političkim događajima“. Povrh toga, njihovi bankovni računi su zamrznuti.

Ovaj slučaj vrlo jasno pokazuje razmere državne represije koja se može sprovesti kroz kućni pritvor, u ovom slučaju protiv grčkih anarhista, a da čak ne moraju ni da se pomuče da na svom sudu dokažu njihovu krivicu. Ovaj događaj predstavlja presedan i obrazac za buduću represiju i kažnjavanje bez suđenja, po sličnom modelu kao što su ogromna kaucija i sudski pozivi za veliku porotu u Sjedinjenim Državama.

U nastavku pročitajte intervju sa jednim od optuženih, o njihovom slučaju i široj situaciji represije u Grčkoj.

Da li biste se predstavili i ispričali nam nešto o svom slučaju?

Dobro veče sa mesta koji svet zove Grčka. Ja sam jedan od četvorice anarhista koji su proganjani po antiterorističkom zakonu; optužen sam za učešće u takozvanoj „terorističkoj“ organizaciji „Sintrofises“ („Drugovi“). Uhapšen sam u noći 8. marta 2020. godine u Atini. Moja trojica saoptuženih su uhapšena sledećeg dana. Prijateljstvo i politički afinitet jednih prema drugima bili su ono što nas povezuje i razlog hapšenja od strane države.

U podne 9. marta 2020. godine, antiterorističke policijske jedinice su me silom odvezle do moje kuće da bi izvršili pretres. Dok se to dešavalo, jedinice antiterorističke policije su istovremeno upadale u kuće moja tri druga, hapseći ih radi „istrage koja se vodi protiv mene“.

Policijci su iskoristili ovu navodnu „istragu“ o meni da uhapsu tri moja druga i već sutradan smo sva četvorica privedeni na ispitivanje i optuženi za učešće u terorističkoj organizaciji „Drugovi“. Tužilaštvo je tvrdilo da smo odgovorni za 56 napada na policajce, policijske stanice, banke i tako

dalje. Optužbe protiv nas kao rezultat ovih 56 navodnih napada uključuju „pripadnost terorističkoj grupi, sprovođenje terorističkih aktivnosti, paljenje, eksploziju, posedovanje eksplozivnih hemikalija i bombi, ometanje javnih službi, nanošenje teških telesnih povreda, uništavanje, i posedovanje i upotreba oružja.”

Jedini „dokaz“ koji tužilaštvo ima protiv mene, i samim tim protiv sve četvorice, je lažna „identifikacija“ mene od dvojice policajaca, tvrdeći da sam viđen u paljenju zgrade koju drži fondacija grčke porodice aktuelnog premijera Kirijakosa Micotakisa.

Nedelju dana kasnije, sa lažnim svedočenjem dva pandura kao jedinim dokazom, pušteni smo da se branimo sa slobode, ali pod sledećim uslovima kućnog pritvora:

1. Javljati se u policijsku stanicu 3 puta mesečno
2. Zabranjeno napuštanje zemlje
3. Zabrana svakog oblika komunikacije i kontakta između nas četvorice
4. Zabrana učešća na političkim skupovima i protestima
5. Zabrana ulaska u atinski kvart Egzarhija (deo grada poznat po anarhističkom organizovanju, skvotovima, organizacijama i političkim borbama)

Meni su nametnuli i dodatne uslove kućnog pritvora:

1. Zabranjeno napuštanje mog rodnog grada. (Bio sam primoran da napustim Atinu i vratim se odakle sam poreklom).
2. Zabranjen ulazak u grad Atinu.
3. Zabranjeno mi je da vozim bilo koju vrstu motocikla i/ili vozila na dva točka uključujući i bicikl (iako je moje jedino prevozno sredstvo motocikl).

Od trenutka kada smo uhapšeni, ponosno smo se identifikovali kao anarhisti i proglasili naše krivično gonjenje političkim progonom države protiv šireg anarhističkog pokreta u Grčkoj.

Od samog početka ovog montirano slučaja protiv nas, negirali smo sve optužbe, javno izjavljujući da nas progone isključivo zbog našeg anarhističkog političkog opredeljenja.

Optužbe protiv nas nisu samo besmislene, one su očajnički potez „antiterorističke“ policijske jedinice da progoni četvoricu organizovanih anarhista bez dokaza. Na primer, famozna „identifikacija“ mene na snimku tokom paljenja je analizirana i opovrgnuta od strane zvaničnog odeljenja policije nadležnog za video analizu! To državi, naravno, ništa nije značilo, jer je tužilaštvo nastavilo da nas goni bez obzira na to. Skoro podjednako smešno, optužili su nas četvoricu da smo izvršili 11 paljevina u jednoj noći, sve u isto vreme!

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΩΚΕΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΣΗ

Στις 8 και 9 Μαρτίου 2020, έπειτα από επιχείρηση της κρατικής ασφάλειας συλλαμβάνονται τρεις σύντροφοι και μια συντρόφισσα. Μοναδικό στοιχείο η υποτιθέμενη οπτική "αναγνώριση" του πρώτου συλληφθέντα, σε βίντεο της επίθεσης στο ίδρυμα Μητσοτάκη, από δυο ασφαλίτες. Λόγω των φιλικών και συντροφικών σχέσεων τους συλλαμβάνονται και οι υπόλοιποι τρεις. Βρίσκονται και οι τέσσερεις, διωκόμενοι για μία τεράστια δικογραφία που περιλαμβάνει 54 επιθέσεις. Και βάσει του νόμου 187Α, κατηγορούνται για συγκρότηση και ένταξη σε υποτιθέμενη τρομοκρατική οργάνωση με το όνομα «Σύντροφοι-Συντρόφισσες».

Τα συντρόφια αφήνονται ελεύθερα με σκληρούς περιοριστικούς όρους (παρών 3 φορές το μήνα σε ΑΤ, απαγόρευση επικοινωνίας και συναναστροφής μεταξύ τους, απαγόρευση συμμετοχής σε οποιαδήποτε πολιτική συνάθροιση ή πορεία, απαγόρευση εισόδου στην περιοχή των Εξαρχείων, απαγόρευση εξόδου από τη χώρα, δέσμευση όλων των περιουσιακών τους στοιχείων), ενώ στον σύντροφο που "αναγνωρίστηκε"

στο βίντεο επιβάλλεται επιπλέον η μετεγκατάσταση του στην γενέτειρά του.

Οι ίδιοι, από την αρχή, αρνούνται όλες τις κατηγορίες δηλώνοντας δημόσια, πως διώκονται για την αναρχική τους ταυτότητα.

Από τον Μάρτιο δεν έχει βρεθεί κανένα στοιχείο (DNA, αποτυπώματα, κλήσεις, μηνύματα), που να τους συνδέει με κάποια επίθεση. Ενώ τον Σεπτέμβριο καταρρέει και το μοναδικό στοιχείο της δικογραφίας, καθώς με επίσημη πραγματογνωμοσύνη της αστυνομίας και ανεξάρτητου τεχνικού πραγματογνώμονα, αποκλείεται ρητά η ύπαρξη του συντρόφου στο βίντεο της επίθεσης στο ίδρυμα Μητσοτάκη.

Είναι δεδομένο πως αυτή η δίωξη των συντρόφων από την αστυνομία αποτελεί προσπάθεια πολιτικής-κοινωνικής-οικονομικής εξόντωσης τεσσάρων αναρχικών. Η δίωξη της πολιτικής ταυτότητας και δράσης θα πέσει στο κενό για άλλη μια φορά.

**ΑΜΕΣΗ ΑΡΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΩΝ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ 3 ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΥΠΟΘΕΣΗ "ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ-ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ"**

Plakat koji poziva na solidarnost

Da li je vaš slučaj deo šire kampanje represije da se antiterorizam koristi kao izgovor kako bi se bez dokaza lakše progurale neosnovane optužbe za zaveru?

Kao anarhisti, svaki slučaj protiv nas moramo posmatrati kao potez represije protiv anarhističkog pokreta u celini, ili šire, protiv svih društvenih i klasnih borbi. Verujem da je ovo najznačajnija tačka borbene solidarnosti, da se napad na jednog druga posmatra kao napad na sve i da se u skladu s time i ponaša.

U našem slučaju, tužilaštvo u suštini ceo slučaj zasniva na činjenici da smo sva četvorica anarhisti. Kao što je rekao jedan drug: „U suštini naziv ove navodne terorističke organizacije 'Drugovi' nije ništa drugo do potpis koji već godinama koristi anarhistički i antiautoritarni pokret. Ovaj potpis je korišćen u prošlosti, koristi se u sadašnjosti, a koristiće se i u budućnosti. Svako može da pronađe stotine tekstova sa istim potpisom širom Grčke, a verovatno i širom sveta. Upotreba potpisa na saopštenjima kao osnov za državu da fabrikuje 'terorističku organizaciju' je nešto bez presedana što ima za cilj samo da cilja na veliko i raznoliko polje delovanja šireg anarhističkog pokreta, uz zastrašivanje anarhističkih aktivista.”

Dakle, očigledno je da država pokušava da izgradi „kišobran“ slučaj protiv celog anarhističkog pokreta, koristeći nas četvoricu da bi se postavio presedan da bi svako ko se smatra „drugom“ lako mogao da postane osumnjičen da pripada „terorističkoj organizaciji“.

Dok se vaš slučaj zasniva na jasno fabrikovanim optužbama, da li postoji šira tradicija da država koristi kućni pritvor protiv revolucionarnog pokreta, a da nije uspela u sudskom procesu?

Obično su u Grčkoj uslovi kućnog pritvora (1) redovno prijavljivanje policiji, što potvrđuje da niste pobjegli (2) zabrana napuštanja zemlje i (3) zabranja učešća u političkim demonstracijama. Teži uslovi kućnog pritvora se koriste u

situacijama kada se anarhisti puštaju iz zatvora da se brane sa slobode. U našem slučaju, a posebno za mene, sudovi su odlučili da sprovedu neke od najstrožih uslova kućnog pritvora koji su uopšte i mogući po zakonu. Oni nemaju „dokaze“ da nas zatvore, pa pronalaze načine da sprovedu prepreciju protiv nas. Jedino što možemo da uradimo jeste da pokušamo da preživimo. Ovi restriktivni uslovi imaju stvarne teške posledice na živote mene i moja druga tri druga: raspad naših društvenih života i političkih aktivnosti i naše finansijsko istrebljenje.

Pored toga, što se mene tiče, to što sam bio primoran da se vratim u svoj rodni grad i što mi je zabranjen ulazak u Atinu, u kojoj sam živeo godinama, potpuno me je odvojilo od mojih ličnih odnosa i dovelo do toga da izgubim posao. Svima je očigledno da je ovaj ceo slučaj i krivično gonjenje stvar „osvete“ policije prema nama. Pored toga, restriktivne mere pod kojima sam već dve godine jasno pokazuju da država želi, ne samo da progoni anarhiste, već i da uništi njihove živote, njihove međuljudske odnose i izazove psihičku i fizičku traumu, bez obzira na to kakva će na kraju biti presuda.

Poslednjih godina, posebno otkako je Nova demokratija došla na vlast 2019. godine, da li je bilo novih napora da se antiterorističke mere koriste za represiju nad revolucionarnim pokretom?

U Grčkoj su „antiterorističke“ mere stvorene samo kao legalno oružje države protiv anarhista i revolucionarnih komunista. Brojni su primeri slučajeva koji su procesuirani i/ili izmišljeni prema „antiterorističkom“ zakonu nakon što je ND (Nova demokratija) uspostavila vlast. [Postupak protiv dvojice antifašista](#) optuženih za napad na kancelarije Zlatne zore (neonacističke političke partije), procesuiranje drugova u Solunu optuženih za pripadnost zločinačkoj organizaciji, [zatvaranje druga Vagelisa Statopulosa](#) na 19 godina samo zbog solidarnosti sa povređenim anarhistom, [zatvaranje druga Polikarposa Georgiadisa](#) optuženog za pripadnost terorističkoj

organizaciji bez bukvalno ikakvih dokaza, i mnoge druge o kojima bismo mogli knjigu da napišemo. Svi ovi slučajevi ozbiljnih optužbi na račun drugova imaju dosta zajedničkog. Današnji režim može lako da proizvede „terorističku“ organizaciju, njene napade i njene članove. Kao što sam ranije izavio vezano za moj slučaj: Iz sprege policija – sudstvo – država nastala je industrija progona.

Koji su neki od načina na koje ste uspjeli da podignete svest i solidarnost za svoj slučaj? Da li u Grčkoj postoje lokalni naponi i/ili grupe protiv represije koje pomažu u koordinaciji solidarnosti i podrške ljudima kao što ste vi?

Od našeg hapšenja u martu 2020, drugovi su pokrenuli kampanju solidarnosti za podršku koja je organizovala niz okupljanja, demonstracija, koncerata solidarnosti i ogromnu kampanju za generisanje finansijske podrške za nas (majice, [Firefund](#), itd).

Iako nas četvorica ne možemo direktno da komuniciramo jedni sa drugima, nastavljamo da javno govorimo o našem slučaju kako bismo skrenuli pažnju na njega kao na značajan primer represije protiv koje moraju da se bore širi društveni pokreti kao i svi radikalizovani pokreti i osobe.

Objavljivali smo tekstove i govorili na događajima anarhističke solidarnosti, kao i na anarhističkim /

antiautoritarnim radijima i sajtovima. Veoma je važno da anarhisti koji se suočavaju sa represijom javno govore, brane svoja politička uverenja i naš pokret i okupljaju se protiv represije. Ono što je najvažnije, u teškim vremenima naša je dužnost da se zajedno borimo protiv države i kapitalizma, jer to su naši pravi neprijatelji.

Da li postoje izvori ili projekti u kojima ljudi van Grčke mogu pronaći više informacija o slučajevima represije ili političkim zatvorenicima u Grčkoj?

Najznačajniji i najvažniji projekat protiv represije ovde je *Fond solidarnosti za progonjene begunce i zatvorene drugove* i *Pokret solidarnosti za progonjene begunce i zatvorene drugove*.

Takođe anti-autoritarni i anarhistički radio i veb-sajtovi kao što su [Indimedia Athens](#), [Radiofragmata](#) i [Alerta.gr](#). Postoje mnoge organizacije, grupe i skupštine antiautoritarnog pokreta koje podržavaju progonjene i zatvorene drugove širom Grčke.

Pobeda je našeg pokreta ta što je solidarnost za anarhističke zatvorenike i optužene drugove privukla toliko pažnje tokom poslednjih godina; danas hiljade ljudi podržavaju anarhiste u marševima solidarnosti, sukobljavaju se sa policijom i sprovode akcije solidarnosti. Kako kažemo, solidarnost na delu pobeđuje!

Uprkos eskalaciji represije otkako je ND došla na vlast, da li smatrate da je anarhistički pokret u Grčkoj i dalje snaga na koju treba računati u grčkom društvu?

Osećam da prolazimo kroz veoma težak period; čudna je i značajna ova nova decenija. Uprkos šoku od prvog zatvaranja ovde u Grčkoj, anarhistički pokret se borio i još uvek uzvraća. Značajni periodi oštrem borbe – poput [štrajka gladu revolucionarnog zatvorenika D. Kufontinasa](#), borbe protiv represije drugog zatvaranja i [sukoba u atinskom predgrađu Nea Smirni](#). Takođe i [pokret protiv patrijarhata i kulture silovanja](#) koji na sreću dobija sve više prostora ovde u Grčkoj, i naravno, opšta borba protiv državnog upravljanja

pandemijom.

Moje lično mišljenje je da anarhistički pokret, posebno u Atini, ponovo osvaja svoj prostor i da će postati brojniji, boreći se u „centru oluje“ u bliskoj budućnosti. Sada se traži da se stvori pokret u revolucionarnom pravcu, koji će državu i kapitaliste staviti kao političke mete i voditi totalnu klasnu i društvenu borbu. Mesto je ovde, vreme je sada!

Koji su neki od načina na koje međunarodna zajednica može pokazati svoju solidarnost vama i vašim drugovima?

Naravno, međunarodna revolucionarna zajednica već poznaje ove načine borbe, tako da je na grupama i pojedincima da pokažu svoju solidarnost kako god žele sa drugim proganjanim i zatvorenim drugovima i širim anarhističkim pokretom u Grčkoj. Najbolja stvar koju neko ko želi da pomogne je da prati najnovije vesti preko [organizacije Tameio](#).

Za naš slučaj, ko želi može da kontaktira na assembly4comrades@riseup.net u vezi finansijske ili političke podrške.

Revolucionarni pozdrav!

Izvor: Itsgoingdown.org